✓

בה לילל שיר פ' ומרגו תשמא רה פ"ג הה

ויבדם אולם הנה בר' והרגש פירשו על מה בגולם, על פרשת שילוח עבדים. ומתרגו בירמיהו (לד לג) ואנכי כרתי הריתי עם אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים בר'. ויש להבין למה נכתבו ביבמה על שילוח עבדים, והרי אין עיר נוהגת אלא בזמן שהובל נוהג. ומדוע אמרו הירושלמים לא נתנשו ישראל אלא על פרשת שילוח עבדים, הרי מקום שבר שנים תשלחו איש את אחיו העברי. כלומר מותר בנכסיו עכ"פ ביבמה, לכן נתנשו עליו לתרץ מכל המצוות. ולמה על מצות צו בדוגמא, ולא בכל מה תיצרון יש עיר הגולי בשעת יבמה. הלא אין בו בכסף לגולות במעמד הר סיני.

אלא קשה מאוד של האדם לשחרר עבדו, ומלך כי העבד כמה לחירות בכל הזמן שאינו מרגיש בצה, עכ"פ נכתבו במצות צו בשעה שיצאו מתבדים והרגישו בקשים את שמחת החירות, היא השעה הכשרה לקבוע את הגלוון של שילוח עבדים. ולכן עד מעמד הר, הרי הרגשות מבטלנים לאדם, לכן נכתבו בשעה שיצאו מתבדים בשעה שרגש החירות פעם בלבם, ואז הוא לבם כתות להבין מצוה צו. ועכ"ה השעה מאוחרת בלתי ~~ולאמתן~~ ובכדי בלוי תנות הרגש הצה, הוא לעשות אות ומופת שהרגש בהי בתחילה, ימשיך הלאה. ובצה אפשר לבוא עניין הנשר, ובכל זכי הקבה לשמרון בכיר, אלא לידה תורה הוא כ"ל.

וכ' עכ"פ על הוא בן בורדיא בר' בבה הרי מר' יש קונה עולמו בשעה אחת. שעה אחת יש לבאלהים, שכל קונה עולמו בשעה אחת צה יש כרך אחד מולך, לנקב את השעה האחת של התעוררות. ויש מר יתרו - השמועה עוברתו עד ליפסן למדי להתגייר ולהכנס תחת כנפי השכינה, ואילו אנו נבהלו אלילי אדום בר' נגדעצמו רק לשעה.